

DYG (1) *sb m*

N pl dygi.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVIII w.

Ukłon z ugięciem kolan; tu w pl prawdopodobnie taniec: Więc czuie y przez łkorę: gdzie dom nie po Bodze/ Gdzie mało dba o męża niepewna Gołpodze. Gdzie dygi máią mieysce/ nieprzyłtoyne godło KlonWor 58.

WK, BC